

Podkłady podłogowe ATLAS

badania dotyczące gruntowania podłoża

Kluczowe parametry podkładów podłogowych opisywane są w Deklaracjach Właściwości Użytkowych i Krajowych Deklaracjach Właściwości Użytkowych. Projektanci i wykonawcy potrzebują jednak dodatkowych danych, związanych z aplikacją i przeznaczeniem tego typu produktów. W artykule zostały omówione badania, jakie firma ATLAS przeprowadziła w celu zoptymalizowania technologii gruntowania podłoża pod podkłady podłogowe typu ATLAS POSTAR.

Przedstawione rozważania dotyczą podkładów podłogowych, które wykonuje się jako zespolone ze standardowymi mineralnymi podłożami budowlanymi, takimi jak nośne i odpowiednio wysezonowane płyty betonowe lub żelbetowe. Najważniejszy i bardzo ogólny wniosek brzmi: bezwzględnie należy przestrzegać zasad poprawnego gruntowania, np. proporcji przygotowania warstwy szepnej, gdyż każde odstępstwo prowadzi do zmniejszenia przyczepności podłoża, a co za tym idzie do rozwarstwienia i spękania podkładu czy posadzki.

Metody gruntowania podłoża

Podłoże budowlane musi być nośne – to oczywiste. Prawdopodobnie jego złe przygotowanie jest najczęstszą przyczyną powstania nieprawidłowości, które uwidaczniają się podczas aplikacji i użytkowania podkładów podłogowych. Jednym z etapów przygotowania podłoża jest gruntowanie, mające na celu zmniejszenie jego chłonności i jak najlepsze zespolenie z podkładem. Dobór metody gruntowania zależy od wielu czynników, ale przede wszystkim od rodzaju podkładu podłogowego (np. gęstoplastyczny, samopoziomujący, rozlewny) i rodzaju podłoża. Istnieje kilka metod gruntowania podłoża pod podkład podłogowy:

- zwilżenie wodą do stanu matowo-wilgotnego;
- użycie emulsji gruntującej np. ATLAS UNI-GRUNT zmniejszającej chłonność;
- zastosowanie gruntu zwiększającego przyczepność, np. ATLAS GRUNTO-PLAST;
- wykonanie warstwy szepnej, przygotowanej na budowie przez wymieszanie EMULSJI ELASTYCZNEJ ATLAS z wodą i zaprawą cementową, pod którą ta warstwa jest przygotowywana;
- zastosowanie gotowej zaprawy, stanowiącej warstwę szepną, np. zaprawy ATLAS ADHER.

Metoda gruntowania podłoża pod konkretny podkład powinna być opisana przez producenta w Karcie Technicznej produktu.

Przyczepność do podłoża podkładów typu POSTAR

Podkłady podłogowe z linii ATLAS POSTAR to pięć produktów, różniących się parametrami technicznymi oraz aplikacyjnymi, m.in. wytrzymałością na ściskanie, szybkością wiązania oraz odpornością na ścieranie (tabela 1). Wspólną cechą czterech z nich (POSTAR 10, 20, 40 i 80) jest gęstoplastyczna konsystencja robocza zaprawy, umożliwiająca łatwą aplikację masy, zatarcie oraz uzyskanie równej powierzchni. Podkłady te wykonuje się w sposób tradycyjny, czyli ręcznie, przez nałożenie i rozprowadzenie po listwach.

Przyczepność podkładu do podłoża ma istotny wpływ na trwałość podkładu podłogowego. Nie jest jednak parametrem, który producent podkładu podłogowego musi opisać w Deklaracji Właściwości Użytkowej na zgodność z PN-EN 13813:2003. Przyczepności podkładu do podłoża nie można więc sklasyfikować normowo, by móc jednoznacznie stwierdzić, czy jest wystarczająca w przypadku danego typu podkładu i jego grubości. Parametr przyczepności ma dużo większe znaczenie w przypadku wyrobów cienkowarstwowych (grubości od kilku do kilkunastu milimetrów), takich jak podkłady z linii ATLAS SMS,

a także innych rodzajów produktów, jak kleje, gładzie, warstwy wyrównawcze. Z reguły podkłady podłogowe są układane warstwą grubości powyżej 2 cm, a w przypadku tego typu materiałów ważnym parametrem jest wytrzymałość na rozciąganie, która decyduje, czy nie ulegną one zniszczeniu w trakcie użytkowania, nawet przy dużym obciążeniu. Wytrzymałość na rozciąganie podkładów typu ATLAS POSTAR wynosi powyżej 1,0 N/mm² (przeszło 2,0 N/mm² w przypadku podkładu POSTARA 80), co jest bardzo dobrym wynikiem. Należy podkreślić, że przyczepność podkładu do podłoża powinna być jak największa. Można to osiągnąć przez właściwe gruntowanie.

Warstwa szepna

W przypadku mineralnych podłoży (np. płyt betonowych) pod podkłady typu ATLAS POSTAR zaleca się wykonanie tzw. warstwy szepnej (kontaktowej), przygotowanej ze składników w ściśle określonych proporcjach. Funkcją warstwy szepnej jest zwiększenie przyczepności międzywarstwowej, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwie jednorodnego połączenia pomiędzy warstwami. Zwiększa się wówczas również wytrzymałość na odrywanie. Wykonanie warstwy szepnej składa się z dwóch etapów. Pierwszy to przygotowanie roztworu z wody i EMULSJI ELASTYCZNEJ ATLAS, w proporcji wagowej 1 : 2 (0,5 litra wody : 1 kg EMULSJI ELASTYCZNEJ ATLAS). Drugi etap to dodanie do tego roztworu suchej mieszanki podkładu: 10 kg ATLAS POSTAR/1,5 kg roztworu. Tak przygotowaną warstwę szepną należy nanieść na podłoże, mocno i intensywnie wcierając pędzlem, dokładnie wypełniając istniejące pory i zagłębienia.

Tabela 1. Charakterystyka podkładów podłogowych z linii ATLAS POSTAR

Parametry techniczne	ATLAS POSTAR 10	ATLAS POSTAR 20	ATLAS POSTAR 40	ATLAS POSTAR 80
Wytrzymałość na ściskanie [N/mm ²]	≥ 25,0	≥ 20,0	≥ 30,0	≥ 40,0
Wytrzymałość na zginanie [N/mm ²]	≥ 5,0	≥ 4,0	≥ 6,0	≥ 7,0
Odporność na ścieranie wg metody Boehmego [klasa]	A15	nie dotyczy	A22	A12
Użytkowanie podkładu/wchodzenie [h]	po 24	po 24	po 24	po 3
Przyklejanie płytek na podkładzie [dzień]	po 14	po 2	po 21-28	po 1